

Cíle společenství:

- ▶ stálá evangelizace města a okolí
- ▶ získávání následovníků Ježíše Krista
- ▶ podpora misie
- ▶ plné, pravidelné a dobrovolné desátky
- ▶ sociální činnost
- ▶ růst sboru a domácích skupin
- ▶ letní English camp 2010
- ▶ pravidelný modlitební život křesťanů
- ▶ duchovní moc pro Kristovu církev
- ▶ aktivní služba
- ▶ samofinancování
- ▶ zakládání nových sborů
- ▶ získání vlastní budovy

Úvodník

červen 2010

Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který neseďává s posměvači, nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci.

(Žalm 1,1-2)

Rozvažování, meditace, přemýšlení nad Božím slovem je nesmírně důležitý klíč pro náš duchovní růst. Samozřejmě, že slovo „meditace“ zde není míněno v nějakém smyslu meditace jogínské. Jen si představte krále Davida, jak sedí se zkříženými nohama a medituje jako nějaký jogín. Jistě že ne. Co je tedy křesťanská meditace?

K tomu nám pomůže hebrejské „*HAGAH*“, které se překládá jako „*mluvit k sobě, mrmlat si*“. Jak tomu tedy rozumět? Židé, čtou-li Tóru, mají ve zvyku ji číst nahlas a nahlas také Bohu předkládat své otázky či názory. Jednoduše čtete text a pak se Boha ptáte: „*Co to znamená? Vysvětli mi to, Bože. Co to znamená konkrétně pro mě? Jak to mám udělat? Co mi tím chceš říci?*“ Atd.

Hospodin říká Jozuovi: *Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Rozjímaj nad ním ve dne v noci,*

ABYS mohl bedlivě plnit vše, co je v něm zapsáno. POTOM tě bude na tvé cestě provázet zdar, POTOM budeš jednat prozíravě. (Joz 1,8)

Všimněte si, co je tu opět řečeno. „*Slovo ať se nevzdálí z tvých úst*“ A „*rozjímaj nad ním ve dne v noci*“. V židovské tradici bylo naprosto běžné toto mluvení nahlas, přeřikávání Božího slova. To mělo a má v důsledku vliv na lidské myšlení v biblických hranicích, člověk si hodně také zapamatuje a v různých situacích vám Boží slovo bude návodem, ukazatelem, jak se zachovat, jak žít. Přírozeným důsledkem pak je i to, že se vám daří, že vás provází zdar. Říká se tomu „*požehnání*“.

A teď něco z mé osobní zkušenosti. Nahlas si čtu Písmo. Když se modlím, nemodlím se někde uvnitř, v duchu, ale nahlas. Nahlas k Bohu promlouvám, nahlas mu zpívám, nahlas mu říkám o svých bolestech, nahlas mu říkám, že ho miluji ... Řecké slovo „*vyznávat*“ znamená: *mluvit podle*. Ptáte se podle čeho? Podle Božího slova.

Židé tomu věnují svůj čas. A co my, křesťané?

V Kristu
 Pavel Kalous, pastor

Kdo jsme

Ichthys Litoměřice, je svobodným evangelikálním společenstvím, které uznává Písma Starého i Nového zákona jako Bohem určený základ své víry a života, věří v Ježíše Krista jako Božího Syna a svého Spasitele, a přijímají Ducha svatého jako Kristova přítomného zástupce na zemi. *Ichthys* je svobodným společenstvím, které může navštívit každý bez rozdílu barvy pleti, společenského postavení a slyšet biblické poselství pro dnešní dobu.

Kristus pověřil své následovníky, aby šli ke všem národům, získávali mu učedníky, křtili je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učili je, aby zachovávali všechno, co jim přikázal. Jinde říká: „*Milujte*.“ Naše víra, nechť se uplatňuje láskou k bližnímu. Proto chceme zakládat a budovat společenství křesťanů, jejichž životní styl ukazuje na Toho, v koho uvěřili a oslavili tak Jeho jméno.

Nedělní kázání

Míkal

Pavel Kalous, 25. 4. 2010

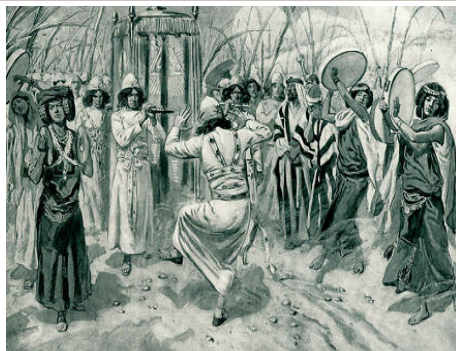
A David poskakoval před Hospodinem ze vsí síly; byl přitom přepásán lněným efódem. David a všichni izraelský dům vystupovali s Hospodinovou schránou za ryčného troubení polnic. Když Hospodinova schránka vstupovala do Města Davida, Míkal, dcera Saulova, se právě dívala z okna. Viděla krále Davida, jak se točí a vyskakuje před Hospodinem, a v srdci jí m pohrdla. ... Tu Míkal, dcera Saulova, vyšla Davidovi vstříc se slovy: "Jak se dnes proslavil izraelský král! Pro oči otrokyň svých služebníků se dnes odhaloval jako nějaký blázen."

David Míkal odpověděl: "Před Hospodinem, který mě vyvolil místo tvého otce a místo celého jeho domu a ustanovil mě vévodou Hospodinova lidu, Izraele, před Hospodinem jsem tak dováděl. I když budu ještě víc zlehčován než teď a budu docela maličký i ve vlastních očích, budu vážen právě u těch otrokyň, o nichž jsi mluvila." A Míkal, dcera Saulova, neměla děti až do dne své smrti. (čti celé 2S 6,14-23)

Příběh ukazuje postoj srdce ve vztahu k Hospodinu, k uctívání.

Vstupuje zde mladá žena z královského rodu, dcera krále Saula. Míkal, byla mladší dcera. Byla zahrnutá přepychem, vším, po čem toužila, měla. Nic jí nebylo odepřeno. Myslíte si, že její život byl radostný? Saul byl svéhlavý, zbrklý, neposlušný Hospodinu, vznětlivý. Když se podíváme, jak se choval k mladému Davidovi, kdy Saul nešel pro ránu daleko, (po Davidovi občas hodil oštěpem), jak to muselo vypadat „doma“? Jaký byl Saul otec? Svou dceru používal jako mocenský nástroj.

Davidu si však zamilovala Saulova dcera Míkal. Ozámili to Saulovi a jemu se to zamlouvalo. Saul totiž řekl: "Dám mu ji, aby mu byla léčkou. A zasáhne ho ruka Pe-lištejců." Davidovi však Saul řekl: "Můžeš se dnes stát mým zetěm prostřednictvím druhé." (1S 18,20-21)

Saula vůbec nezajímalo štěstí své dcery, šlo o intriky, zneužití v jeho vlastní prospěch. Byla takovou loutkou v ruce svého despotickeho otce, který si s ní dělal, co chtěl. Prostředí psychicky labilního otce, takové „anti-svědectví“, bylo místem, ve kterém vyrůstala. Jak mohla být zklamaná, rozčarovaná, jaký měla vztah k autoritě, co jí formovalo? Jaké mohla mít výhledy? Jak mohla vidět Hospodina jako Otce?

Mnoho rodičů buď své děti **formuje**, vydává dobré svědectví nebo **deformuje**. Jakým způsobem vydáváme svědectví svým dětem? Děti nás sledují, bedlivě sledují a porovnávají. Jak se chováme před věřícími, ve shromáždění a jak se chováme doma a mimo církev. Myšlení Míkal, představa, že otec je „Boží“ služebník, v ní vyvolávala určitě spoustu otázek. Jaký je to Bůh, který si může použít mého despotickeho, zlého otce?

Zkuste si to představit, jak přemýšlíte o věcech, o lidech. Z praxe vím, že lidé, kteří přicházejí k Bohu, a mají různé rodinné pozadí, a zrovna ne moc dobré, a jsou navíc z věřící rodiny, drží si církev raději od těla.

Bůh však nikomu nestrání, proto ... Do její blízkosti se dostává Bohem povoláný David. Míkal se do něj zamilovala.

Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnýma očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: "Nuže, pomaz ho! To je on." Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. (1S 16,12-13)

A tak, do její chmurné představy vstupuje požehnaný David, sympatický, optimistický mladíček. Jsem přesvědčen, že v Davidovi jí dal Bůh šanci. Má to ovšem háček. Viděla Davida JENOM jako hezkého úspěšného muže. Možná právě pro antisvědectví svého otce. Přijala Davida sice jako úžasného manžela, ne však jako Bohem milostivě nabídnutou ruku.

Bůh jí posílá svůj důkaz o své lásce, o svém zájmu o ní. Mohla být matkou Davidových dětí. Ona, která je otcem zklamaná, se dostává do blízkosti Božího Davida. Bůh jí dává šanci, aby viděla „mužskou“ (autoritu) jinak, ale také Davida (a to především) jako muže, který je Bohu věrný.

Tím, že ho přijala pouze jako muže, neptala se například: „Bůh mého otce, je to stejný Bůh, jako tvůj? Všimla jsem si, že máš v bitvě víc štěstí, více požehnaní, jak to, že je vidět rozdíl mezi tebou a mým otcem? Na tobě je vidět, že žiješ vírou, otec toto nedělal. Jak to, kde je ten rozdíl, pověz mi něco o tom.“ Je ráda, že má manžela a víc se neptala. O co jí šlo?

Naopak, nechápal Davidem, jako Božím služebníkem, jako člověkem milující Hospodina, pohrdá.

David Míkal odpověděl: "Před Hospodinem, který mě vyvolil místo tvého otce a místo celého jeho domu a ustanovil mě vévodou Hospodinova lidu, Izraele, před Hospodinem jsem tak dováděl. (v. 21)

David si sundal královské roucho a byl obnažen. Byl opásán jen efódem. Sundal to, co ho dělilo od ostatních lidí. Chtěl být „roven“ ostatním. Nechtěl se nějak „vyvyšovat“. Neohlížel se na nic a nikoho, dělal to před Hospodinem, neboť Ho miloval. On to v tomto verši vlastně říká – nejsem jako tvůj otec, Míkal.

Možná jste mohli zažít nějakou špatnou zkušenost s církví, s někým z církve, ALE TO NENÍ BŮH! Bůh je DOBRÝ. Bůh není jako člověk. Bůh nejedná jako my, lidé.

V Davidovi tedy přichází pro Míkal nová šance. „*Já nejsem jako tvůj otec, viděla jsi, že jsem nervózní, že bych po někom hodil oštěp? Přinesl jsem jiné svědectví, Bůh mě vyvolil. Už ti to dochází, Míkal? Bůh chce jednat i s tebou, On to vidí, že jsi zklamaná, zraněná, já jsem tvoje šance.*“

Míkal se však vlivu svého starého způsobu života, neoddělila. Viděla Davida, jak křepčí a usklíbala se nad ním, připadlo jí to nesmírně ponižující. Když máte staré myšlení, neporozumíte novým věcem. Dle vztahu k otcům je často formován náš vztah k autoritě Boha. Neříkáme – matko naše, která jsi v nebesích, ale Otče náš, který jsi.

Míkal se od toho neoddělila. Vnější Davida přijala jako muže, manželka, to se jí líbilo. Vnitřně však zůstala vznešenou dcerou krále Saula. Nepřijala Davida jako Boží ruku a to mělo vliv na její srdce.

Může se nám stát, že jsme členy královské rodiny, ale pokud se neoddělíme od starých „Saulů“ a nepřijmeme svědectví nových „Davidů“, velice těžko budeme chápat věci v Boží církvi, to, jak Bůh bude promlouvat k církvi a bude nám to připadat divné.

Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblecté nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. (Ef 4,22-24) To píše apoštol Pavel do Efezu.

Bůh vidí, že žijeme v tomto světě (církve není výjimkou), kde se umíme vzájemně zraňovat, ale On přichází a dává novou šanci. Bůh chce změnit tvůj úděl.

Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změníím váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval. (Jr 29,13-14)

Víte, proč je Hospodin přestěhoval? Pro jejich velkou neposlušnost. A přesto jim Hospodin dává novou šanci.

Příběhy, ze kterých se můžeme poučit, máme v Bibli zapsané. To je bezvadné. Je zde spousta rad, co dělat, abychom „nehavarovali“.

Můžeš být velice blízko Božího požehnání, jako Saul, či Míkal, když se však neoddělíš od toho starého, zůstaneš oddělen ty sám, a nic z toho nebudeš mít. **Bůh bude jednat, ale ne s tebou.** Bůh jednal skrze Davida a Míkal seděla sama doma a žádného následníka trůnu neporodila.

Můžeš být velice blízko Božího zjevení, a přesto to neuvidíš a tvůj život zůstane neplodný, stejně jako život Míkal. Nepochopila, že je součástí Božího plánu. Saul se nepokořil, skrze poslušnost, před Hospodinem, chtěl stát v čele, za každou cenu, chtěl z toho mít největší užitek. Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává svou milost. Míkal si to, žel, ve svém životě nechala. Pohrdla tím, co David dělal před Hospodinem.

Vzpomeňme ještě život Abigail. Její manžel byl také despota. Ona se také setkává s Davidem a Bůh mění její úděl. Stává se Davidovou manželkou.

Závěr:

1/ Ať už jsme rodiče, nebo křesťané, jaké vydáváme svědectví, svým dětem, známým, přátelům, nejbližším z rodiny? To skutečně velmi ovlivňuje. Je to naše zodpovědnost.

2/ I když máš nějakou negativní zkušenost, Bůh ví, čím jsi prošel, dává ti milost nové příležitosti, nové zkušenosti. V „Davidovi“ ti je dán datlový i hrozinkový koláč, pokud jsi ochoten sejít ze svého okna, na stejnou rovinu. V Davidovi přichází skvělá šance.

3/ Nebojte se obnažit ve svých citech ve vztahu k ostatním lidem. Buďte stejní jak uvnitř, tak i navenek. Buďte přirození, takoví jací jste. **Budme neobyčejně obyčejní.**

Závislost apoštola Pavla

Brian Dagen, 2. 5. 2010

Bible obsahuje různé pojmy z našeho křesťanského života. Bůh nás miluje. Jeho podstata je láska. ... *a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží.* (Ef 3,17-19)

Víme, že křesťanský život má být radostný. *To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.* (J 15,11)

Víme, že křesťanský život má být plný pokoje. *Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.* (Ř 15,13)

Máme na základě výše uvedeného představy o našem životě. Možná máme očekávání, když budeme poslušní, budeme mít pokojný a pohodlný život.

Apoštol Pavel píše: *Chtěli bychom, bratří, abyste věděli o soužení, které nás potkalo v Asii. Dolehlo na nás nadmíru těžce, nad naši sílu, až jsme se dokonce vzdali naděje, že to přežijeme; už jsme se sami smířili s rozsudkem smrti - to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé.*

On nás vysvobodil ze samého náruči smrti, a ještě vysvobodil; v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí, když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami. A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat. (2K 1,8-11)

Pavel dává korintským informaci o jeho situaci. Korintský sbor měl určité problémy. Sám Pavel žil v tomto sboru jeden a půl roku. Ve svém druhém dopise chtěl zmírnit jejich problémy.

Pavel popisuje nesnesitelné, těžké soužení. Přestal doufat, že přežije, očekával rozsudek smrti.

Znám lidi, kteří si stěžují na cokoliv. Znám lidi, kteří si vůbec nestěžují, a když něco naznačují,

dávám pozor. Apoštol Pavel byl takovým člověkem.

Proto se raduji, že nyní trpím za vás a to, co zbývá do míry utrpení Kristových, doplňuji svým utrpením za jeho tělo, to jest církve. (Ko 1,24) Neznám tolik lidí, kteří se radují z utrpení. Nevíme příčinu soužení, ale bylo to VELMI těžké.

Mám představu, že Pavel byl neotřesitelný. Prožil toho tolik, a teď tu čteme toto. Občas nás Bůh nechává, abychom prožívali těžké situace. Taková myšlenka nás může překvapit, když víme, že Bůh je láska, křesťanský život je radostný a plný pokoje.

Všude tam posilovali učedníky a povzbuzovali je, aby vytrvali ve víře; říkali jim: "Musíme projít mnohým utrpením, než vejdemo do Božího království." (Sk 14,22) Proč je to takhle? Proč by někdo chtěl být křesťanem, jaká je motivace?

Náš Bůh je svrchovaný a mocný, že skrze těžkosti nás chce přivést k něčemu dobrému. Máme spoléhat ne na sebe, ale JEN na Boha. ...*to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé.* (v.9)

Závislost je negativní vlastnost, svazující. Pavel se však radoval z toho, že se učí být více závislý na Pánu. Jsem přesvědčen, že Pavel věděl, že spoléhání na Boha je osvobozující víc a víc, ne omezující.

Bůh chce pro nás to nejlepší, má vždy pro nás cíl, záměr - je to perfektní kombinace moci a lásky.

To je asi důvod, proč se Pavel mohl radovat ze soužení.

Evangelium = dobrá zpráva. Vše, co prožíváme, bychom měli považovat za dobrou zprávu. Když bychom se zeptali apoštola Pavla, určitě by odpověděl, že viděl Boží milost, protože byl veden k dobrému cíli. Byl veden blíž k Bohu (daná těžká situace). Pavel neprožíval těžkostí pro hřích či špatnost - byl to Boží záměr, aby ho dovedl k dobrému cíli. Takové věci jsou lepší v teorii, než v praxi. Abych byl upřímný, sám bych si dobrovolně rozsudek smrti v srdci nevybral. Chtěl bych se však naučit plné závislosti na Pánu. ... *to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé.* (v.9)

Pavel měl v srdci myšlenku rozsudku smrti, zde popisuje, že i kdyby zemřel, Bůh ho vzkřísí. Bůh je tak dobrý, že nás může fyzicky i obrazně vzkřísit.

On nás vysvobodil ze samého náručí smrti, a ještě vysvobodí; v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí, když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami. A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat. (2K 1,10-11) Pavel věděl, že jeho záchrana byla spojena s modlitební pomocí druhých.

Neboť vím, že se mi vše obrátí k dobrému vaší modlitbou a přispěním Ducha Ježíše Krista. (F 1,19)

Vím, že modlitba má moc. Bůh slyší a reaguje. Nikdy bychom neměli podceňovat moc modlitby.

Když máme potíže, je dobré to zvládnout s pomocí druhých, s jejich modlitební podporou.

Pavel, sám vlivný, známý apoštol věděl, že potřeboval modlitby druhých lidí.

Nebyli jsme stvořeni, abychom byli sami, potřebujeme druhé, společenství, rodinu, sbor.

A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat. (v. 11) Když se modlí více lidí a Bůh odpovídá, více lidí může oslavovat Boha. Je to mocné svědectví, že Bůh jedná mezi námi.

Když si necháme problém pro sebe, Bůh je ukrácen o množství slávy. Děkování je správná reakce na Boží jednání, odpověď na vaše modlitby. Naše modlitby jsou nekompletní bez děkování.

Pakliže procházíš něčím těžkým, nemusí to být kvůli hříchu nebo že by se Bůh na tebe zlobil. Bůh může použít tuto situaci pro dobrý cíl. Chci připomenout, že Bůh vás má rád. Občas ten cíl můžeme najít jen skrze těžkosti. Jeho milost je občas bolestivá. Bůh chce pro nás jen JEN to NEJLEPŠÍ.

Co dělat v takové situaci?

Pavel prosil o pomoc, modlitby, protože věděl, že Bůh odpovídá. Nebojte se poprosit a buďte si jisti, že se Bůh nad vámi slituje. Má vás rád a má připraven pro vás dobrý cíl.

Mojžíšova matka

Pavel Kalous, 9. 5. 2010

Žena otěhotněla a porodila syna. Když viděla, jak je půvabný, ukryvala ho po tři měsíce. Ale déle už ho ukryvat nemohla. Proto pro něho připravila ze třtiny ošatku, vymazala ji asfaltem a smolou, položila do ní dítě a vložila do rákosí při břehu Nilu. Jeho sestra se postavila opodál, aby zvěděla, co se s ním stane. Tu sestoupila faraónova dcera, aby se omývala v Nilu, a její dívky se procházely podél Nilu. Vtom uviděla v rákosí ošatku a poslala svou otrokyni, aby ji přinesla. (Ex 2,2-5)

Tady se začíná odehrávat příběh nejznámějšího „adoptovaného“ Hebreje. Chtěl bych však obrátit Vaši pozornost na Jókebed, jeho matku. Co tato žena mohla jen prožívat? Určitě takovou zkušenost může posoudit rodič, především žena, matka, rodička. Zázrak narození dítěte může opravdu pochopit jen žena, matka. Ta to prožívá, neboť v jejím břiše se něco děje. Roste nový človíček.

Izraelci byli v zajetí, v těžkém otroctví. Zkuste si představit dané podmínky, za kterých ženy přiváděly děti na svět. Od v. 15 v příběhu vystupují dvě porodní báby. Dostaly nařízení, že každého chlapce, který se narodí, mají zabít. Jókebed se narodila dcera, pak syn a čekala další dítě. V dané době přichází toto nařízení. Co tato žena - matka musela prožívat, když se narodil chlapec?

Izrael nebyl obyčejným lidem, byl to Boží lid. Kolik otázek v dané chvíli může daný lid mít? Bože, my jsme tvůj lid. Co tady v zajetí děláme? Žijeme v otroctví, proč? My, lid živého Hospodina, který se prokázal neobyčejnými zázraky, žijeme v takových-to podmínkách.

Jókebed ukryvala své dítě po tři měsíce. Nejkrásnější dítě na světě je vždy to vaše. Mojžíš byl půvabný, čtete to zde. Když už déle nešlo jej ukryvat, připravila v důvěře ošatku, položila do ní dítě a vložila jej do rákosí při břehu Nilu. Pane Bože, nemohu nic, ale v důvěře ti své dítě dávám.

Někdy se dostaneme do situace, kdy se nemáme sílu ani dívat. Nebo se můžeme jen dívat, ale udělat nemůžeme vůbec nic. Už se vám stalo, že jste situaci neměli ve své moci, pod svou kontrolou?

Jókebed nezmohla také nic. V důvěře se mohla modlit k Hospodinu, „Bože, dávám ti, svěřuji ti své milované dítě“. Nedělala to v nějaké radosti. To prochází srdcem jako meč, můžete to obřečet, láme vám to srdce, bolí to. Chci vás však povzbudit v jedné věci, toto u nás Pán Bůh vyhledává. Postoj vydání.

Abraham také toužil po dítěti. Hospodin mu jej zaslíbil. Izák se narodil. Ale přišlo slovo od Hospodina. Vydej mi svého syna. Abraham šel a syna jako oběť připravil. Co však při tom Abraham prožíval?

Bůh testuje (zkouší) naše postoje, čemu dáváme přednost. Nestaly se naše děti pro nás „bohem“ s malým b? Není ta vazba příliš pevná? Pán Ježíš říká, kdo miluje svou matku, či druhé víc, než mne, není mne hoden. Ano Pane, je čas rodit, je čas umírat. Ty dáváš, Ty bereš. Díky za moje přátele, spolužáky, díky za Tvé požehnání. Díky za to, co jsem zažil. Je to Tvoje milost.

Pán občas dovolí takové „testy“, jak jsme na tom s důvěrou. ... *aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus.* (1Pt 1,7) Jókebed ten krok udělala s důvěrou, ale sama se na to dívat nemohla.

Bylo to příliš těžké a bolavé, proto poslala dceru, aby sledovala ošatku ve vlnách Nilu.

Mojžíšovi rodiče věřili, a proto svého syna tři měsíce po narození ukryvali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu. (Žd 11,23) Proto „něco“ rozpoznali a s důvěrou se o své dítě nemuseli bát. Nechali ho na vlnách Božích rukou.

Žiji jen z tvé milosti, drahý Pane. To je něco, co Pán miluje. Vydaní se. Problém nastává tam, kde si člověk věci, osoby přivlastní. Když to Pánu vydáte, v určitém smyslu vás to osvobodí.

A kdo pláče, jako by neplakali, a kdo jsou veselí, jako by nebyli, a kdo kupují, jako by nevlastnili, a kdo užívají věcí tohoto světa, jako by neužívali; neboť podoba tohoto světa pomíjí. (1K 7,30-31)

To, co přichází do vašich životů, v podobě dětí, je milost. Ale oni vyrostou, odejdou a stanou se samostatnými. Začnou žít vlastní život. Co zůstane vám? Důvěra v Boha. Bůh chce, aby byla stálá, teplá, vřelá. Máme rodiny, děti, ale před Boha přicházíme každý sám za sebe.

Bůh dovolí občas situaci, aby viděl, jak na tom jsi. Vydání je něco, co tvoje představy rozbije. Oltář je oltář, na něm je smrt a oběť. Zároveň je to požehnaná cesta.

Jókebed položila své dítě do ošatky, do rákosí, s důvěrou. Vydala jej Pánu.

Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery. Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hřichu; a Kristovo pohánění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě. Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zstrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl. (Žd 11,24-28)

Faraónova dcera neměla děti, proto nemohla mít mateřské mléko. Kojnou se stala Jókebed. Pro ni samotnou to byla velká milost i skvělé svědectví. Jako by ho měla, ale neměla. Vzpomeňme na Chanu, která si vymodlila dítě, ale zasvětila jej Bohu, a také Mu jej „vrátila“.

Je milost mít cokoliv, je však milost danou věc i nemít.

To, co mělo být ztraceno, bylo vráceno. Jókebed si to jistě užívala. Mohla být s malým, mluvit s ním, hladit ho, mazlit se s ním, vyprávět mu příběhy.

Může se v tvém životě stát cokoliv, pokud budeš důvěřovat v Hospodina, nemusíš se bát, vše se naplní v pravý čas.

Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát. (1K 10,13)

My sami můžeme velice pozitivně ovlivnit život víry, důvěru svých dětí. Sami se učme spoléhat, učme naše děti spoléhat na Hospodina.

Já v tvé milosrdenství však doufám, moje srdce jása nad tvou spásou. Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal. (Žalm 13,6)

Kdo miluje cokoliv či kohokoliv víc než Pána Ježíše Krista, nepůjde dál. Bude ho to v životě brzdit, tížit. Nebude v tom pozhnání.

Nebojte se dané vydat Bohu, to vám uvolní ruce a požehnání přinese. Jsem přesvědčen, že v počátcích víry Mojžíše stojí jeho matka. Matka, která mu vyprávěla, co se přihodilo a kým Mojžíš je.

Kéž mají naše maminky skvělá svědectví o živém jednajícím Bohu, která mohou svým dětem předávat.

Biblická hodina

10. 3. 2010 /nekonalo se/
Slovo a Duch svatý
Pavel Kalous, 17. 3. 2010

Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. (2Tm 3,16-17) Ten, kdo dal do srdce Božích mužů vnuknutí, inspiraci, je Duch Boží.

Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého posle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. (J 14,26)

Prvotní církev neměla Bibli (svázanou knihu), učedníci vyučovali to, co se naučili od Pána Ježíše, Duch svatý korigoval a připomínal a učil. Potřebujeme pochopit, že nemůžeme vyučovat Boží slovo bez Ducha svatého.

Kristovo mocné slovo: *On však odpověděl: "Je psáno: 'Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst'"* (Mt 4,4), není to žádná biblická poučka. O kousek dál ďábel cituje Boží slovo také, ale jen jako literu.

Heb. „ruach“ - dech, duch. Duch svatý dává život slovu. To k nám konkrétně mluví, promlouvá. Slyšeli jste někdy suché, nezáživné kázání? Pokud si kazatel standardně připravuje kázání v neděli ráno na poslední chvíli (bez přípravy, modlitebního ztišení, studia textu ...) - to je skoro na vyhazov ze služby. Bude mluvit, ale nic neřekne. Bude vydávat zvuk, který nedolehne k lidskému srdci.

Naopak slyšeli jste kázání, které vás zasáhlo do srdce? Máte pak dojem, že kazatel kázal pouze k vám. To je ono a nemusí to být žádný studovaný teolog s tituly před a za jmény. První kazatelé byli prostými rybáři. Nejde o to, kázat informace a zajímavosti, ale zvěstovat Boží slovo. *Království Boží nezáleží v slovech, nýbrž v moci.* (1K 4,20) Evangelium je dobrá zpráva, kterou zvěstujeme. Je to souhrn slov. Jak to

v souvislosti s tímto veršem tedy je? Existuje rovnováha mezi Božím slovem a Božím duchem. Říkat lidem slova z Bible bez Ducha, znamená pouze podávat informace. Apoštol Pavel to nazývá „kramařením“ s Božím slovem. *My nejsme jako mnozí, kteří kramaří s Božím slovem, nýbrž mluvíme upřímně, z Božího pověření a před tváří Boží v Kristu.* (2K 2,17) Kázat v „duchu“ bez ohledu na obsah Písma vede do bludů a falešných nauk.

Když budete akcentovat jen Boží slovo, bez moudrosti, vedení Ducha svatého, budete jako slon v porcelánu a budete lidi tzv. mlátit Bibli po hlavě.

Když budete akcentovat jen Ducha svatého, nebudete mít korigování Božího slova, budete si téměř dělat, co chcete. A to povede k „antisvědectví“.

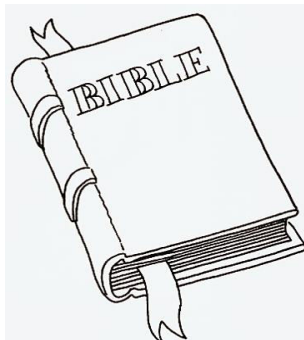
Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. (Ř 1,16)

Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží. (1K 1,18)

Jaký je pomyslný návod - jak na to? Je to vlastně jednoduché. Za mnohá staletí se v církvi mnoho věcí zkomplikovalo, zdá se vše tak složité. ALE není, díky Bohu.

Když se pomodlili, otřásl se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží. (Sk 4,31)

Modlitba - dělal to pravidelně Pán Ježíš, učedníci a také my to máme dělat. Shromáždění - společně v modlitbách, aby byli čerstvě a opětovně naplněni Duchem svatým. Nežít ze staré many, z toho, co bylo dá v n o . Důsledkem - mluvili m o c n ě Boží slovo.

Závěr:

- 1/ Potřebujeme obojí - Boží slovo i Božího ducha.
- 2/ Důležitá je rovnováha mezi Božím slovem a Božím duchem.
- 3/ Rovnováha (citlivost) přichází skrze obecnství s Bohem. Pán Ježíš chodil na pustá místa a modlil se, byl s Otcem. Marie si sedla k Ježíšovým nohám.
- 4/ Mocná je ta církev, kde je prostor pro "slovo Ducha". Ef 6 Boží zbroj - meč Ducha Božího.
- 5/ Dejme prostor pro obojí ve svém životě. Ne jen ve shromáždění nebo když nám teče do bot, ale pravidelně si dělejme čas na Pána.

Setba a žně

Pavel Kalous, 24. 3. 2010

Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný. V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry. (Ga 6,7-10)

Tím, co děláme teď, jaká činíme rozhodnutí, ovlivňujeme svou budoucnost. Na jednu stranu oddíl varuje před omylným zasíváním, na druhou stranu povzbuzuje.

Výraz „posmívat“ - je doslovně přeložen - nebude ohrnovat nos, šklebit se. Nemylte se, pokud toto někdo dělá, vyjde to napovrch. Nepřístupujme k tomu s vypočítavostí. Pán Bůh dal každému člověku svědomí, křesťanům Božího ducha, před nějakou situací můžeme přemýšlet, jakou měrou danému člověku naměříte. Bůh nám zcela jistě poradí, jak a co udělat.

Klíčová slova:

1/ člověk, který zasévá semeno. Každý člověk má svobodnou vůli, může se rozhodnout mezi dobrým či špatným. Každý lidský skutek, rozhodnutí či vyřčené slovo téměř vždy něco vyvolá. To je zákon akce a reakce. Člověk nese zodpovědnost za své činy.

Vždyť se všichni musíme ukázat před soudným stolcem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé. (2K 5,10)

Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu. (Mt 12,36)

Nevíháme ostatní lidi kolem sebe či okolnosti, je to naše zodpovědnost modleme se za moudrost, co a jak zasívat. Nevíháme Boha ze špatné žně, výsledku setby.

2/ člověk, který zasévá semeno.

Řecké slovo pro „sít, zasívat“ - se běžně užívalo také pro "obětovat". Například Kain a Ábel obětovali, tj. zasívali. *Nebo opatrnost těla jest smrt, opatrnost pak Ducha život a pokoj.* (Ř 8,6 KR)

Je to způsob, jak přemýšlíme, jaký máme postoj srdce.

Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. (Ř 12,1-2)

... Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen." (čti celé L 18,10-14) Když dva dělají totéž, není to totéž. Dva lidé přišli do shromáždění, rozdílný výsledek vidíme.

3/ člověk, který zasévá semeno.

a) Zasévání pro své věci - obětovat pro sebe = znamená smrt, odsouzení. Tak dopadne každý, kdo upřednostňuje své tělo, jeho žádosti.

b) Zasévání pro ducha - obětovat pro ducha = znamená věčný život, obdržení dědictví. Co tedy zasíváš?

Tak dopadne každý, kdo upřednostňuje Boží království a spravedlnost. *Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.* (Mt 6,33) Co upřednostníš? Vždyť jen Duch dává život.

Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život. (J 6,63)

4/ Doba (čas) od osevu do sklizně.

Postoje, správná či nesprávná rozhodnutí, nejsou vždy vidět okamžitě. Můžeme se mýlit, křivdit, nadřžovat, ukvapovat se, protože nemáme všechny informace. Proto by člověk měl na začátku před Bohem zpytovat své srdce, své postoje.

Hospodine, zkoumej mě a podrob zkoušce, protřib moje ledví a mé srdce! Tvoje milosrdenství mám před očima, řídím se tvou pravdou. (Ž 26,2-3)

Apoštol povzbuzuje, aby vyčkali a, v konání dobra neumdlévejte; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas (v.9), pokračovali v dobrém, i když není zatím nic vidět. Není možné sklízet, co člověk nezasel. Bůh má nad tím dohled.

5/ Sklizeň, úroda, ovoce.

Viditelný, zjevný důsledek předěšlých rozhodnutí, postojů, mluvení. Jistě se svým výsledkem shleďáš. Budeš jist ovoce své setby (příčina a následek). Člověk se předurčuje k dobré a bohaté či chudé a špatné sklizeni sám.

6/ Jak si myslíte, že zaséváte?

Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'(Ž 139,23-24) Jednoduše se Boha zepřejme.

Shrnutí:

1/ Jsme to MY, kdo sejeme.

2/ Sejeme, obětujeme pro věčný život nebo věčnou smrt?

3/ Co sejeme? (duchovní či tělesná povaha)

4/ Máme čas revidovat kvalitu semen (čas milosti/ pokání).

5/ Přejde jistě doba sklizně každého z nás.

6/ Přemýšlej, jak zasíváš (zpytuj sebe sama).

Upevňuj své povolání

Pavel Kalous, 31. 3. 2010

Proto se, bratří, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete. Tak se vám široce otevře přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Proto vám hodlám ty věci stále připomínat, ačkoliv o nich víte a jste utvrzeni v pravdě, kterou jste přijali. Ale považuji za správné probouzet vás napomináním, pokud přebýváte v tomto těle. (2Pt 1,10-13)

1/ Petr popisuje, když to nebudete činit, klopýtnete, v kralickém překladu: padnete.

Je nám to řečeno, abychom předcházeli pádům, usnutí. Snažte se upevňovat své povolání a vyvolení - je to slovo pro nás. Nebude to dělat nikdo jiný za tebe. K upevnění přispěješ tím, že budeš hledat Boží vůli, budeš budovat pouto vztahu s Bohem.

Bůh je Bohem dobrých věcí, nových šancí, dává nám prostředky. Je na nás, co s tím uděláme.

Nesnažme se hodit zodpovědnost na Hospodina. Podíl na duchovní stavbě - *snažte se* - je na nás. Snaha je aktivní činnost. Co všechno mohu proto udělat? Buduj aktivně vztah s Bohem. Je to můj, MŮJ osobní život. Pozor - nemůžeš sklízet, co jsi nezasel. Zaslíbení - budete-li to činit, neklopýtnete.

2/ Upevňujeme-li své povolání - něco nás to stojí při vstupu. Jde o to dojít do cíle. *Tak se vám široce otevře přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.* (v. 11)

... *A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť 'poušť' byla poseta jejich těly'. To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. A také nebud'te modláři jako někteří z nich, jak je psáno: 'Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.'* (1K 10,1-7) Modláři, protože obětovali svému chtíči.

Může věřící člověk nedojít do cíle? Je to zjevné, že může. Historie církve se opakuje. Jsme v čase, kdy nás nikdo nepronásleduje, máme možnost se připravovat, upevňovat, budovat vztah s Pánem.

Každý den, shromáždění, modlitba, čtení - to vše je příležitost k budování vztahu s Bohem.

Když si tě na lůžku připomínám, o tobě rozjímám za nočních hlídek. (Ž 63,7)

Když neinvestuješ a nebuduješ a přijde do tvého života nějaký problém - z čeho chceš čerpat, nabrat?

*Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha. Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono 'dnes', aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezavrdil. **Vždyť máme účast na Kristu, jen když své počáteční předsevzetí zachováme pevně až do konce.** Je řečeno: 'Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezavrhujte svá srdce ve vzdoru!' (Žd 3,12-15)*

Nejde o to jen z Egypta vyjít - ale také dojít do zaslíbené země. Jde také o to přejít Jordán, nespokojit se s tím, co máme. Postoj - poslušnosti. Židé vnějšně Boha přijali, ale vnitřně se tomu neotevřeli. Jednali tělesně, proto reptali, neposlouchali a byly problémy.

*A tak **usilujme**, abychom vešli do toho odpočinutí a nikdo pro neposlušnost nepadl jako ti na poušti. Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. (Žd 4,11-12)*

Poušť je pro nás užitečná tím, že ukáže, co máme v srdci.
3/ Proto vám hodlám ty věci stále připomínat, ačkoliv o nich víte a jste utvrzeni v pravdě, kterou jste přijali. Ale považuji za správné probouzet vás napomináním, pokud přebývám v tomto těle; (v. 13) Proto vám ty věci chci (vlastně je to má zodpovědnost) stále připomínat.

Stačí vám věci připomenout jednou? Určitě ne. V různých obměnách dané věci potřebujeme na cestě slyšet opakovaně.

*Buďte bdělí a proste v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít, a mohli stanout před Synem člověka." (L 21,36) a jinde **Buďte bdělí, stůjte pevně ve víře, buďte stateční a silní!** (1K 16,13)*

Potřebujeme se navzájem povzbuzovat i napomínat, neboť máme tendenci usínat.

Shrnutí:

- 1/ Upevňování je naší aktivitou, příležitostí a investicí. Zdravý sbor je příležitostí.
- 2/ Upevňování je naší ochranou (jako budování hradeb).
- 3/ Je to stálý proces, nelze spát, usnout a složit ruce do klína.
- 4/ Povzbuzování i napomínání potřebujeme stále.
- 5/ Duchovní lenost, kompromisy se světem, zanedbávání společných shromáždění přinese své ovoce!
- 6/ Bdělost, duchovní aktivita přináší dobré, věčné ovoce.

Chvály ve sboru

Marcela Trejbalová

Služba ve chvalách je velkým darem a velikou milostí. Jsem za ni Bohu nesmírně vděčná. Vždycky říkám, že páteční zkouška je pro mě oázou, občerstvovací stanicí, zklidněním. Nemohla bych si přát lepší tečku za uhoněným pracovním týdnem než je tato mi darovaná.

Musím s otevřeností přiznat, že nedělní chválení se sborem je pak ještě o jiném pocitu – pocitu odpovědnosti. Občas vstanu obtěžkána špatným snem, občas hodně zlobí děti, občas jsem na dně a „nevidím a neslyším, kudy mám se cestou dát“.

O to těžší je někdy postavit se dopředu, zapomenout na těžkosti a rozprostřít červený koberec před trůn Boží.

Služba není vždycky jen radost, ale taky kus sebezapření a obětování. Vážím si všech, kdo povolání do služby slyší, vyslyší a vytrvají. Modlím se za věrné Boží služebníky.

Ráda bych vám poděkovala za trpělivost, podporu a modlitby.

PS: A nebojte se s námi pozvednout hlas i ruce k slávě Boží, vždyť jen na Něm záleží.

V každý čas se v Duchu svatém modlete a proste, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne ... (Ef 6,18)

Vstupte do jeho bran s díkyvdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem! Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jméno, neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení!

(Žalm 100,4-5)

Setkání s Beth

Šárka Stejskalová

Stalo se milou tradicí, že **Beth Laue**, (California, USA) při každoroční návštěvě syna Tonyho a vnuka Samíka, pravidelně navštěvuje shromáždění v našem sboru. Tentokrát jsme byly pozvány na "dámskou párty". Pozvání kromě nás přijala i Jill Dagen a tak se nás dohromady sešlo deset. Beth, jako manželka pastora, (nyní vdova, manžel před šesti lety zemřel) má spoustu zkušeností, zážitků a zajímavostí ze svého života, o které se s námi velice ochotně a ráda podělila. Jejím přáním bylo již od dívčího věku stát se ženou pastora, a to se jí splnilo.

Ve sboru, v kterém vyrůstala, se nevyučovalo o Duchu svatém. Teprve, když s manželem odešli sloužit do jiného sboru, se o Duchu svatém dozvěděli, byli Jím naplněni a jejich služba dostala plnější a širší rozměr. V tomto sboru sloužili 17 let, pak odešli na další místo, kde sloužili dvacet tři let. Čas nám příjemně utekl jako voda a po dvou hodinách jsme se rozešly s přáním zopakovat toto neformální setkání v blízké době. (u některé z nás doma či ve sborových prostorách.)

Tvořivé odpoledne - drátkování

Šárka Stejskalová

Jedna z technik, kterou určitě v běžném životě ocenili naši praprarodiče. Přišla k nám ze Slovenska prostřednictvím vandrujících dráteníků, kteří opravovali popraskané hliněné nádoby a vyráběli drobné předměty do domácností. Dnes má spíše dekorativní účely.

My jsme si přišli vyzkoušet odrátkovat kámen a vytvořit "rybičky". Využila jsem dovednosti méj tety Květy, která nám předvedla, jak na to.

Proti tomu tedy batika úplná brnkačka. Neboť drátkování vyžaduje určitou dávku větší trpělivosti, ohebnosti prstů a správného vedení drátku. Záleží také na typu, síle drátku. Všech nás patnáct přítomných tedy dávalo bedlivý pozor, aby se drátek nezlomil, aby očka byla aspoň trochu jedno jako druhé.

Musím každou z nás pochválit, úspěšně jsme to zvládly a rybičky byly opravdu krásné.

S tetou přijela i moje sestřenka Míla, která nám předvedla malou ochutnávku další z technik - a to výroby šperků - náušnic, korálků.

Takže - už teď se můžeme těšit na příští tvořivé odpoledne (pravděpodobně po letních prázdninách).

English camp 2010

Akci pořádá společenství křesťanů *Ichthys* o. s. ve spolupráci se školící agenturou *Antiochia ministries* a Evangelikálním svobodným společenstvím křesťanů z USA a státu Kansas. Prostředníky a koordinátory mezi našim a americkým sborem jsou Don Harris a Brian Dagen (misionáři z USA žijící v Česku).

Kursovné je ve výši 150,-Kč a zahrnuje náklady spojené s chodem kurzu – jednotlivých lekcí, pomůcky pro dětské programy, výherní ceny večerních programů, drobnosti pro děti a další drobné režijní náklady (bez ohledu, zdali si objednáte tričko). Kursovné se bude platit na místě vedoucímu kursu. **Ceny** ubytování pro rok 2010: Dospělá osoba plná penze na den 430,-Kč polopenze 380,-Kč. Děti od 3-9let plná penze 280,-Kč polopenze 250,-Kč; děti od 9-13let plná penze 350,-Kč polopenze 310,-Kč; děti do 3let paušál 100,-Kč na den. Dobře si to spočítejte.

E-camp začíná **nástupem** v sobotu 10. 7. ve 14.00 hodin a sobotou 17. 7. 2010 dopoledne snídaní skončí. V místě se dá zdarma parkovat. Systém přihlašování bude následovný. Každý zájemce se nejprve přihlásí vyplněnou a podepsanou přihláškou u **vedoucího kurzu** (Pavel Kalous, Palackého 14, Litoměřice, 412 01; tel: 416 731 256) a poté zaplatí zálohu ve výši min. 1000,- Kč na účet rekreačního zařízení. Opačný postup nebude akceptován. Chceme tak předejít přihlašování některých osob, se kterými jsme v minulosti neměli dobré etické zkušenosti. Takže je to v našem společném zájmu, aby celý týden proběhl bez nežádoucích komplikací. Děkujeme za pochopení.

POZOR, změna oproti loňskému roku. Svou zálohu je třeba zaplatit převodem na účet rekreačního zařízení „Nový Mlýn“ (č. ú.: 78-7227060237/ 0100), kde jako variabilní symbol uveďte: 101772010 a do zprávy pro příjemce celé jméno a příjmení. Přihlašování bude závazné, omluvit ho lze pouze na základě předložení lékařského potvrzení. Záloha pak bude vrácena po dohodě s vedením rekreačního střediska Nový Mlýn. V případě, že si to přece jen rozmyslíte, navrácení zálohy pak vyřídíte s vedoucí rekreačního zařízení, p. Rikowskou a oznámte vedoucímu kursu. Vlastní doplatky za ubytování proběhnou při ubytování provozní p. Rikowské.

Camp je omezen kapacitou, proto bude platit pořadí přihlašování dle data podání přihlášky. V okamžiku naplnění campu bude přihlašování ukončeno. K zařízení **Nový mlýn** (Máchovo jezero) se každý přesune sám (imobilním však můžeme vyjít vstříc po dohodě odvozem z např. z hlavní cesty od autobusové zastávky apod). Celá akce není věkově omezena. Velmi vhodná je pro celé rodiny (výlety, relaxace, koupání, turistika ...). Jako obvykle se budeme snažit zajistit bohatý program pro děti. Vzhledem k tomu, že je kapacita omezená, neváhejte s přihláškou. Můžete také pozvat své známé nebo jen poskytnout informace o našem campu jiným zájemcům. Vemte s sebou hudební nástroje, hry atd. Každý je srdečně vítán.

K programu vlastnímu, zatím jen to hlavní: jako obvykle budou dopoledne probíhat vyučování ve skupinách rozdělených podle úrovně znalostí anglického jazyka. Úvodní test proběhne ještě v sobotu. Podobně jako minulý rok i letos budou odpoledne věnována společným výletům, sportovním aktivitám, konverzacím atd. Také letos bude organizovaná skupinka pro „náctileté“ tzv. *teens* se skvělou lektorkou Mary.

Každý večer bude pořádán program pro účastníky campu, o který se podělí oba organizační týmy, český a americký. Těšíme se tedy, že společně strávíme nádherný letní týden.

Takže, na English campu: *Čau, čau.*

Ing.Pavel Kalous

organizátor akce „English camp 2010“

PŘIHLÁŠKA

(přihlášku lze kopírovat)

Jméno a příjmení: ..... Včetně dětí (jméno a věk): .....

Bydliště: ..... Telefon, e-mail: .....

Rodné číslo: .....

Zálohu ve výši: ..... jsem zaplatil/a/ dne: ..... Velikost pro camp tričko: .....

Podpis: ..... Datum přihlášky: .....

Účastníci do 15 let pouze s rodiči nebo v doprovodu jimi pověřené osoby.

Nejprve si vysvětleme pojmy. Co je církev? Církev, podle Písma, je Kristovo tělo, jehož jednotlivé části jsme my, omilostnění znovuzrození křesťané. Bez rozdílu denominační příslušnosti, jsme vykoupeným „majetkem“ Božího Syna, Ježíše Krista. On za nás zaplatil výkupné. Novozákonní církev jsou především místní sbory. Žel, postupujícím časem se živý organismus fungujícího Božího těla, tak jak je popsán v Písmu, postupně stává více organizací, než organismem. Důvodů je celá řada, ale rozvahu na toto téma si necháme na jindy. Výsledkem pak je velice špatný obraz církve a její diskreditace v očích nevěřících lidí.

Reformace (z latiny), znamená „obnova, oprava“. Kdy začala reformace? Tímto termínem označujeme především období 16. století. Je to období, které je charakterizováno velice silným akcentem k návratu k samé podstatě Písma, k podstatě křesťanství. Je to období, kdy z kostelů začaly mizet obrazy, sochy. Období, kdy se zdůrazňovala autorita Písma, jež je stejnou normou pro všechny bez rozdílu postavení, a to včetně vysoce postavených církevních autorit. Sem se také datuje vznik protestantismu, jako takového. Klasickou reformační formulací jsou: *Sola skriptura* (Pouze Písmo), *Sola gratia* (Pouze milost), *Sola fide* (Pouze víra). Všimněte si, že jsou to krátké jednoduché body, které si i česká „stará Jednota“ musela opět a někdy skutečně nekompromisně připomenout.

Nicméně, už v době prvotní církve, relativně mladá církev musela bojovat s bludy a kompromisy. Koneckonců, myslím si, že dějiny reformace jsou velice dobře popsány v Písmu jak Staré, tak Nové smlouvy. Vše se opět opakuje a to platí i pro církevní dějiny. A reformace 16. století jen potvrdila, že lidé dělají ty stejné chyby, o nichž Písmo mluví a před kterými varuje.

Osobně jsem přesvědčen, že definovat reformaci jako období pár století zpět, je neobjektivní, pokud ovšem nechceme zacílit na konkrétní osoby, dobu a situaci v církvi, abychom se zorientovali (např. Luther, jeho doba a situace v tehdejší církvi). Skutečnost je taková, že Luther či Kalvín nebyli zdaleka jedinými a zdaleka ne prvními reformátory.

Reformace je tedy něco, co je neustále potřebné pro církev v jakékoliv době. Proč? Protože máme neustále sklon uhýbat z cesty. Reformace je něco jako spouštěcí ochranný obvod, který se spustí, dojde-li k nějaké chybě či odklonu z nastaveného kurzu.

Dodejme ještě, že je také důležité reformovat to, co reformaci potřebuje. Někdy to i samotná reformace přehnal a jak se říká: „vylévala děti s vodou ve vaničce“. Nebylo všechno a vždy jen špatné.

V úvodu jsme si popsali, co je církev. Církev jsou lidé, konkrétní lidé. S tím prostě počítejme. Bible nám nestaví před oči obraz dokonalého člověka, ale obraz dokonalého Boha, který to s námi myslí dobře a trpělivě to s námi také znova zkouší. Vyznávám, že já svou reformaci potřebuji, neustále.

Proto bych řekl, že se mi nezdá, že „nějaká“ církev potřebuje reformaci. Spíše, že my lidé ve sborech potřebujeme reformaci, reformaci osobní, a možná i každodenní. Je celkem nepodstatné, jaká cedule je na domu tvé domovské církve. Jde o tvou reformaci, osobní obnovu.

Žalmista se upřímně modlí: *Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uť mě chodit po svých stezkách. Ved' mě cestou své pravdy a vyučuj mě, vždyť jsi Bůh, má spása, každodenně skládám svou naději v tebe.* (Žalm 25,4-5)

Izrael dnes

Pavel Kalous

V pondělí 10. května jsme se společně s bratry Brianem Dagenem a Jindrou Donátem zúčastnili celodenního semináře o Izraeli. Pochopitelně jsme tam nebyli sami, kromě jiných tam byla také sestra Ludmila Hallerová, známá svou zaníceností pro Izrael. Přesto však nebyla hlavním hostem. Byl jím **Johannes Gerloff**, původem německý novinář, žijící se svou rodinou od roku 1994 v Jeruzalémě.

Přednáška měla dvě části. V první části bratr Johannes rozebíral Žalm 122, jednotlivé verše četl v původním jazyce a pak je vykládal. Bylo to nesmírně oslovující. Druhá část byla věnovaná diskuzi a otázkám k současnému dění kolem Izraele. Během celého povídání jsem si uvědomil, jak málo toho o Izraeli vím i to, že nám média předkládají nedostatečný a chabý odvar všech informací o tom, co se na blízkém východě skutečně děje.

Dodejme, že seminář se konal v prostorách Biblického teologického semináře v Pelhřimově, který vede Vladislav Donát ml., jež nás také srdečně přivítal a

blíže seznámil s budovou semináře a především s náplní a cíli tohoto institutu. Pohoštění zajištěno, atmosféra přátelská, mnoho nových podnětů. Pokud byste měli zájem, lze vám záznam tohoto semináře v podobě mp3 zkopírovat (mám k tomu laskavé svolení od bratra Gerloffa).

Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země. (Gn 12,2-3)

Modlitební předměty

- probuzení v Litoměřicích
- English camp 2010
- noví služebníci do sbor. služeb
- učit se praktickému křesťanství
- růst sboru Ichthys
- partner. sbor v Kansasu /USA/
- Don Harris, misionář /USA/
- Brian Dagen, misionář /USA/
- skupinka Ichthys, Stříbro
- skupinka Lukov
- nevěřící rodinní příslušníci
- růst besídky
- vybudování skupinky mládeže
- vlastní budova pro náš sbor
- misijní projekt „Staňkovice“

Pravidelná shromáždění sboru *Ichthys*

Středa – biblická hodina – 17.30 – Tylova 16, Litoměřice (budova Českého červeného kříže)

Čtvrtek - Základy křesťanství - 18.00 (v prostorách sboru).

Neděle – nedělní bohoslužba – 9.30 (v prostorách sboru). Program pro děti zajištěn.

– nedělní večerní modlitby – 17.00 (v prostorách sboru).

Oznámení – info

- ☛ Základy křesťanství - každý čtvrtek - 18.00 (prostory sboru).
Nezapomeňte pozvat své známé. Nezapomeňme také na stálé přímluvné modlitby.
- ☛ Staňkovice - každou třetí neděli v měsíci. Další info v nedělním oznámení
- ☛ K dispozici jsou též záznamy biblických hodin a kázání na CD v mp3 a kazetách.
- ☛ 20. června nám kázáním poslouží bratr Brian Dagen /misionář, USA/.
- ☛ Každou neděli: 8.00 - modlitby s pastorem (Pro každého, kdo se chce modlit „za“.).

Narozeniny:

Požehnání necht' jsou:

Mrvková Jana 7. 6.

K vedení msljního sboru Je povolán starší pastor: ing. Pavel Kalous

služebníci sboru:

nedělní besídka - Dáša Kalousová, Šárka Stejskalová

chvály - Pavel Kalous, Libor Truhlář,

Radka Štolcová, Marcela Trejbalová

každodenní hodina přiml. modlitby - Karel Vinš

nahrávání kázání - Pavel Kalous (v mp3)

úklid sbor. prostor - Karel Vinš, Renata Sabóová

knihovna - Radka Štolcová

kuchyňka - Karel Vinš, Emilka Korčáková

nástěnky - Vendy Žaludová

skupinka Lukov - Miroslav Kratochvíl

skupinky 1 a 2 - Brian a Jill Dagenovi

Kontakt:

Ichthys, Palackého 14, Litoměřice 412 01

E-mail: ichthys.litomerice@centrum.cz

Telefon: 416 731 256 kancelář pastora – 24h denně

Mobil: 731 411 704 mobil pastora – 24h denně

Na náš účet můžete posílat své dobrovolné dary a finanční oběti, desátky či firemní sponzorring. Za každý takový příspěvek jsme vám velice vděční. Rádi vám také vystavíme potvrzení.

Děkujeme.

GE Money Bank č.ú.: 166 355 426 / 0600

Malachiáš 3,10 *Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnání? A bude po nedostatku.*

Pro potřeby společenství Ichthys vydává:

© Antiochia ministries. ZDARMA.

Časopis slouží jako informační bulletin sboru *Ichthys* Litoměřice. Sem můžete posílat svá svědectví, podávat inzeráty či jiné příspěvky a to po konzultaci s pastorem sboru. Příprava, sazba, korektury: Š. Stejskalová a P. Kalous. Časopis lze zasílat i na email ve formátu PDF. Za obsah odpovídá pastor sboru P. Kalous.